

РЕШЕНИЕ

№ 2864

гр. София, 25.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 15.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1274** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка със ЗДОИ.

Делото е образувано по жалба на Е. Г. Х. от [населено място] срещу отказ да ѝ бъде предоставен достъп до обществена информация по нейно заявление № ДОИ1-42/20.12.2018г., обективиран в писмо №94-5998/27.12.2018г. на Главния секретар на Министерство на труда и социалната политика.

С жалбата се иска отмяна на писмото, като се сочи, че е налице обществена информация, противно на възприетото от органа, както и че не е налице специален ред за предоставянето ѝ по ЗУСЕСИФ, поради което органът дължи положително произнасяне по заявлението.

Преписката е постъпила в съда чрез органа, който в съпроводителното си писмо заявява становище за неоснователност на жалбата по подборно изложени съображения.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. К., като поддържат жалбата и претендират сторените по делото разноски.

Ответникът се представлява от юрк А. с редовно пълномощно, която оспорва жалбата, прави възражение за прекомерност на заявеното адвокатско възнаграждение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът прие за установени следните факти:

Със Заявление № ДОИ01-42 от 20.12.2018г. Е. Х. е сезирала Министерство на труда и социалната политика да ѝ бъде предоставена следната обществена информация: От

Регистъра на постъпили сигнали и установени нередности, поддържани от Управляващия орган на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 за всички регистрирани сигнали за нередности по ОП РЧР 2014-2020 до 18.12.2018г. вкл.: дата на регистриране на сигнала за нередност; описание на нарушението; етап на проверката; предприети действия / ако има такива/, резултат / ако е приключила процедурата по регистриране на нередността/.

С оспореното в настоящото производство е отказано да бъде предоставена информация по така формулираните въпроси, при следните съображения:

1. Дейностите, които се реализира при осъществяване на процедурата по администриране на нередности, се отразяват в Регистър на за нередности за съответната оперативна програма. Същият съдържа информация единствено за служебно ползване, тъй като е свързан с оперативна подготовка на актовете на органа при осъществяване на процеса по администриране на нередности, в който смисъл нямам самостоятелно значение. Нещо повече, в някои случаи било задължително и бенефициентът да не е запознат.

2. В регистъра по същество се съдържа информация за субекти, различни от органа, поради което не отговаря на дефиницията на чл.2, ал.1 от ЗДОИ.

3. В процедурата по отстраняване на нередности се прилага ЗУСЕСИФ и Наредбата за администриране на нередности по европейските структурни и инвестиционни фондове, които се явяват специални по отношение на ЗДОИ и са приложимите нормативни актове.

Това писмо не е оформено като решение за отказ, вкл. не е указана възможността за оспорването му по съответния ред.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от правнозаинтересована страна, чието заявление не е уважено и в срок при прилагане на разпоредбата на чл. 140 от АПК.

Същата се явява и основателна:

Писмото е изготвено от Главен секретар на МТСП, комуто със заповед РД-01-296/20.05.2016 г. са възложени функциите на министъра, при което същото е постановено от компетентния по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ орган, в предвидената от закона писмена форма, съдържащо реквизитите по чл. 38 ЗДОИ и при спазване на предвидените в ЗДОИ административнопроизводствени правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 2 ЗДОИ "обществена информация" по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, независимо от нейния материален носител.

Съгласно чл.2 ЗУСЕСИФ средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) се управляват на основа на законността, доброто финансово управление и устойчивото развитие, за гарантиране на тяхната ефективност и ефикасност, чрез партньорство и многостепенно управление, с цел намаляване на административната тежест за бенефициента и при осигуряването на публичност и прозрачност.

При това исканата информация безспорно е служебна по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органа и на неговата администрация и ще даде възможност на

жалбодателката да си състави мнение за дейността на администрацията при задължения субект.

Не се споделя тезата, че се касае до информация, касаеща оперативна подготовка на актове на администрацията, която няма самостоятелно значение. Подготвителният характер на актовете, вписвани в регистъра има самостоятелно значение. Поискана е информация, която органът е длъжен да създава и съхранява по повод дейността си по управление на средства от ЕСИФ и която не съдържа мнения, препоръки, становище и консултации, при което същата не попада в категорията на посочените в разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, поради което достъпът до нея е свободен съгласно приложимото общо правило по чл. 13, ал. 1 ЗДОИ.

Не се споделя и вторият мотив на органа. Изрично в заявлението е посочено, че лицето иска предоставяне на информация при заличаване на данните, които касаят трети лица, като следва да се отбележи, че няма данни органът да е търсил тяхното съгласие. Това, че дейността по процедиране на нередности касае трети лица, не означава, че последната не представлява административна дейност, предоставена именно в правомощията на сезирания орган. Именно неговото поведение по контрол на средствата по програмата чрез установяване и отстраняване на нередности при усвояване на средствата се отразява в регистъра. Впрочем тезата, че при изпълнение на дадена управленска административна функция субект не е органът, а лицата, към които тя е адресирана е напълно несъстоятелен, тъй като всяка административна дейност има адресати – граждани и юридически лица, спрямо които на органа са предоставени съответни правомощия. Следователно, съдът приема, че именно дейността на сезирания орган по контрол на средствата от ЕС, отразявани в регистъра, представлява търсената служебна обществена информация и същият се явява надлежно задължен субект за предоставянето ѝ.

Противно на възприетото от административния орган становище в разпоредбите на чл. 9 и чл. 15 НАНЕСИВ не се съдържа уредба, съгласно която достъпът до информацията в регистъра е ограничен до определени органи и служители, при което следва извод, че в случая са приложими както разпоредбата на чл. 13, ал. 1 ЗДОИ, така и тази на чл. 2 ЗУСЕСИФ, предвиждаща управлението на средствата от ЕСИФ да се осъществява при осигуряване на публичност и прозрачност. Наредбата за администриране на нередности по европейските структурни и инвестиционни фондове предписва правила за органите по управление на средствата, респ. за задълженията на техните служители, на които са възложени съответни функции, вкл. относно конфиденциалност и пр. Последното по никакъв начин не се отразява на правото на достъп по ЗДОИ, тъй като гражданите и организациите с право на достъп не са адресат на ЗУСЕСИФ и Наредбата, следователно за тях не е налице специален ред за достъп.

Ето защо в случая не са налице предпоставките по чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ за отказ да се предостави исканата информация.

Съдът отбелязва за пълнота, че намира за неотнормено заявеното в о.с.з. от процесуалния представител на ответника, че в случая заявлението е продиктувано от частен интерес, с оглед това, че дружество [фирма] е предмет на дейност – консултации по проекти, финансирани от ЕС, а настоящата жалбодателка е собственик в същото. На първо място, лицето е подало заявлението като физическо лице, а не от името на дружеството. На следващо място, такива мотиви в писмото липсват, като е недопустимо да бъдат допълнително и устно допълвани към

оспорения акт след образуване на съдебното производство, като препятстват и правото на защита на лицето в посочения смисъл. Обосноваването на интерес в производствата по ЗДОИ е изключено от закона при положение, че се касае до обществена информация, която в случая е налице.

На следващо място, следва да бъде отбелязано, че по аналогично заявление на същото лице, по което е постановен отказ с Решение на същия орган, е постановено Решение на ВАС по адм. дело № 12383/2016г., поради което произнасянето на органа за бъдеще относно характера на така търсената информация следва да бъде съобразено, при риск от нищожност на разпореждания в обратен смисъл.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че обжалваното писмо е издадено в нарушение на разпоредбите, посочени по-горе, при което жалбата е основателна - следва оспореното писмо да бъде отменено, а преписката върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на изложеното по-горе.

При този изход на делото следва администрацията при ответникът да бъде осъден да заплати на жалбодателката направените деловодни разноски в размер на 510 лв., от които 10 лв. заплатена държавна такса и хонорар за един адвокат в размер на 500 лв., като намира, че направеното възражение за прекомерност на последния е неоснователно предвид конкретния размер на същия, който съответства на минимума по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ да бъде предоставен достъп до обществена информация по заявление № ДООИ-42/20.12.2018г. на Е. Х. от [населено място], обективизиран в писмо №94-5998/27.12.2018г. на Главния секретар на Министерство на труда и социалната политика.

ВРЪЩА делото като преписка на органа за ново произнасяне по заявлението при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на Е. Г. Х. сумата от 510 / петстотин и десет/ лева, представляваща доказани деловодни разноски по делото.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: